

[Arne Larsen.]

en kommende ringmotorvej om København. Men det er ministeren tilsyneladende ikke helt indforstået med. Han mener, at der kan vælges en masse andre løsninger. Jeg tror imidlertid, at denne løsning vil være den mest humane over for beboerne i disse kvarterer. Derfor vil jeg meget advare mod, at vi udsætter disse spørgsmål alt for længe.

Men på den anden side ønsker jeg selvfølgelig også et så godt og et så realistisk udarbejdet forslag som overhovedet muligt, der tager de videst mulige hensyn til de bebyggede områder og de tusinder af borgere, der bor dér. Lad os nu ikke igen lave en hel masse fejltagelser med hensyn til anlæg af motorgader i København. Vi har haft problemer og fejltagelser nok, og vi må og skal undgå dem i forbindelse med Godsbaneringen. Derfor vil jeg henstille til ministeren, ministeriet og til vejdirektoratet, som skal have med disse sager at gøre, at man, når man nu forhåbentlig om ikke for lang tid har udarbejdet et eller flere forslag, udstiller dem offentligt og sender dem til høring hos diverse myndigheder, og at man måske endog drager de såkaldte lokalråd i København med ind i billedet og hører hos dem, hvilke ønsker de har med hensyn til anlægget af dette store vejanlæg, sådan at vi kan sikre os, at beboernes ønsker og synspunkter bliver hørt, inden vi skal til at lave dette store vejanlæg. Det skulle nemlig gå, som det er gået i Borups Allé, hvor man lægger motorgader op på søjler i højde med 1. sal lige forbi folks vinduer. Det kan ikke være meningen. Forhåbentlig går det heller ikke sådan, som det tilsyneladende er meningen, at Vestmotorvejens nordlige gren skal føres over gasværksgrunden og gennem de bebyggede områder deromkring.

Det er de alvorlige henstillinger, som jeg har at gøre i forbindelse med lovforslaget, som jeg i øvrigt kan give min fulde tilslutning. Jeg mener ikke som den ærede ordfører for det radikale venstre, at vi nu skal sende dette lovforslag til bearbejdelse i trafikkommissionen, for så tror jeg, det tager adskillige år ekstra, inden vi har en løsning, og det kan vi ikke være tjent med.

Kjær Rasmussen: Jeg føler trang til allerførst at komme med nogle positive bemærkninger om det her foreliggende forslag.

I VS er vi meget glade for den tvivl, ministeren ytrer vedrørende statens andel i de kommende udgifter til det københavnske motorgadenet. I bemærkningerne til lovforslaget står der følgende:

„Efter udbygningen af det nævnte vejnet må det derimod være tvivlsomt, når der henses til de overvejelser, der for tiden foregår om ændringer i opgave- og byrdefordelingen mellem staten og kommunerne inden for vejområdet, om de indre forbindelser til og forbi centrum såsom Søringen, Åboulevarden og Vestmotorvejen inden for den i § 3, stk. 1, omhandlede ringforbindelse vil komme til at ligge inden for statens fremtidige opgaveramme.“

Jeg synes, at dette afsnit er så vigtigt, at det fortjener at blive citeret her fra talerstolen. Vi kan kun opfordre ministeren til at gøre tvivlen til vished og sætte bom for de københavnske motorgadeplaner ved at undlade at finansiere dem. VS kan tiltræde de intentioner, som ligger bag citatet, nemlig at hvis København endelig vil have de indre forbindelser og dermed udsætte sig for uædne mængder af støj og møg, så må man selv betale gildet. Men selvfølgelig, trafikbehovet er jo til stede, og vi synes da, det er udmærket, at ministeren går ind for kollektiv trafik; det har jeg forstået ministeren gør. Men så vil jeg lige have lov til at sige til ministeren, at der også er noget, der hedder penge, og sådan nogle skal man have for at kunne gennemføre kollektiv trafik.

Derudover har vi nogle bemærkninger til forslaget set i relation til det, der ellers foregår i hovedstadsområdet.

Det er næppe ubekendt for folketinget, at hele den københavnske trafikpolitik på det nærmeste ligger i ruiner. I de sidste 4 år er der fremsat en hærskere af forslag om nye motorvejsstrækninger, men svagheden ligger i, at man altid kun har taget en bid gangen. Nu kommer ministeren så og foreslår endnu flere store veje i området. Det hele virker umiddelbart meget kaotisk. Spørgsmålet bliver herefter: hvordan skal man forsøge på at bringe orden i kaos? Det skulle i hvert fald ikke være ugørligt at foretage sig nogle ting, som kunne virke i den retning, f. eks. kommer egnsplanrådet inden længe med en skitse. Var det ikke naturligt, om folketinget så på